

עוברי דרכים - בשעה שהעולם צריך לו", שהקב"ה יקבל רק את הבקשות שהם אמנם לטובה עבורנו, ולא את הבקשות שהם חלילה עלולות להיות לרועץ עבורנו.

ברכת האיחולים היא, שתתקבלנה כל התפילות הטובות עבורנו, גם אם הם נאמרו שלא בכוונה. ובזכות איחולי הברכות שאנו מאחלים אחד לשני, ומראים בכך שכל אחד רוצה בטובת הזולת, גם הקב"ה מביט עלינו לטובה, ומקבל את תפילותינו, גם אם הם נאמרו שלא בכוונה, כפי שמבקשים: "שימלא כל משאלות לבנו לטובה" אכ"ר.

את הספר שלפנינו, כקודמיו, אני מקדיש מתוך רגש כבוד ויקר, לזכרו של אבי מורי ז"ל, ולזכרה הטוב של אמי מורתי, **מרת מרים רחל** ע"ה, שהיתה נפש זכה ועדינה, מלאת חן ויראת שמים פנימית אמיתית, עבדה שנים רבות בישיבת "תורה ודעת" (תורה תמימה) בחינוך ילדי ישראל, והשקיעה בעבודה את כל ליבה ונפשה. גם במסגרת עבודתה במחנה אגודה ובמחנה בנות במשך כעשרים וחמש שנה, היתה מופת לכל סביבותיה בנועם מידותיה הזכות, ובהתנהגותה העדינה עם כל אחת ואחת, ניהלה את חייה מתוך עדינות נפש עצומה, והיתה עזר לאבי מורי ז"ל בכל עניניו הציבוריים והכלליים, יהי זכרם ברוך, ויעזור השי"ת ונזכה אני ואחותי מרת בתי' דינה תחי' ומשפחתה, וזרעי וזרעי ללכת תמיד לאורם ולדבוק במידותיהם.

בפתיחת הספר הנני להביא רעיון קצר שחשבתי בימים אלו, דהנה בגמ' שלפנינו, במס' בבא בתרא (כב ע"א) איתא: 'מאי טעמא עבדת הכי', השיבו 'דכתיב תמחה את זְכָר עמלק' וכאשר דוד אומר לו 'והא אנן זְכָר קרינן'.

וחשבתי בזה, דהנה כתיב (שמות יז, יד): 'ויאמר ה' אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים'

וי"ל עפ"י המבואר בגמ' כאן על יואב בן צרויה שר הצבא של דוד המלך ע"ה שהרג את הזכרים בעמלק, וכאשר דוד שאלו 'מאי טעמא עבדת הכי', השיבו 'דכתיב תמחה את זְכָר עמלק' וכאשר דוד אומר לו 'והא אנן זְכָר קרינן', משיבו יואב 'אנא זכר אקרינן' ע"ש.

ובזה נפרש את דברי הקב"ה למשה "כתוב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע", שבספר צריך להיות כתוב שהכוונה היא ל'זכרון', ה'מחה אמחה את זכר' הוא מלשון 'זכרון', ולא מלשון זְכָר. ודבר זה גם תשים באזני יהושע, שהכוונה ל'זְכָר עמלק', ואין הכוונה ל'זְכָר כפי שטעה והטעה רבו של יואב ודו"ק היטב.

עוד חשבתי רעיון בגמ' בבא בתרא (ק ע"א): 'וחכמים אומרים אין הילוך מועיל כלום עד שיחזיק. אמר ר' אלעזר מ"ט דרבי אליעזר דכתיב 'קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה'. ורבנן התם משום חביבותא דאברהם הוא וכו'.